

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 43.

Femte Session.

18de Møde.

Torsdagen den 29. October.

(Fortf.)

Varfod: Hvad enten Forslaget under Nr. 4 gaaer igjennem eller ikke, forekommer mig at være temmelig ligegyldigt, og om det skal jeg derfor ikke tillade mig at opholde Forsamlingen. Hvad Forslaget under Nr. 5 angaaer, saa maa jeg tilskaae, at det er mig, som har foranlediget en Deling af det, hvilken Deling den ærede Rigsdagsmand fra Viborg har fundet usornuftig eller ubegribelig, hvad det nu var. Hvad den sidste Deel af dette Forslag angaaer, saa kan det siges, at det i det Væsentlige gaaer ud paa det Samme, som jeg, selv tyvende, har tilladt mig at foreslaae under Forslaget Nr. 3; men der er en lille Forskjel, som fremgaaer klart, naar man betragter den i Forslaget Nr. 5 foreslaaede Titel. Der foreslaaes der, at Titelen skal hedde: „Lov, hvorved det tillades Enhver midlertidigt at bage og udsælge Brød i Kjøbstæderne“; saaledes som disse Ord ere stillede, er det ganske vist, at de kunne fortolkes paa den Maade, som de ærede Forslagsstillere upaatvivlelig ville have dem fortolkede, men den naturlige Maade at fortolke disse Ord paa vil dog aabenbart være den, at det tillades Enhver at bage i Kjøbstæderne; der staaer nemlig, at „bage“ og udsælge Brød i Kjøbstæderne, og det tillades altsaa Enhver at bage i Kjøbstæderne, men det kan ikke godt Andre gjøre end de, som boe i Kjøbstæderne; naar der havde staaet: hvorved det tillades Enhver at bage og i Kjøbstæderne at udsælge Brød, saa havde det været noget ganske Andet, men saaledes som Ordene nu ere stillede vil upaatvivlelig den naturlige Fortolkning af dem være

den af mig antydede. (Stemmer: Det staaer der jo!) I Lovens Titel staaer det ikke, og det er det, jeg mener er mindre heldigt; forøvrigt troer jeg, som jeg har tilladt mig at antyde, at dette Forslag væsentlig falder sammen med det af os stillede subsidiaire under Nr. 3, men det er da ogsaa kun med det subsidiaire Forslag, det falder sammen, og ikke med vort principale Forslag under Nr. 2, ifølge hvilket den nærmere Betegnelse af grøvtmalet Meel skal bortfalde. De, som mene, at det ikke bør være indskrænket til Brød af grøvtmalet Meel alene, men at det bør være alle Slags Brød, ville upaatvivlelig ikke kunne finde sig tilfreds stillede med Forslaget under Nr. 5, men ville, saa forekommer det mig, finde sig foranledigede til at slutte sig til Forslaget under Nr. 2. Naar den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, troede, at Forslaget under Nr. 5 traadte Bagernes velerhvervede Rettigheder for nær (Gram: Ja!), saa maa jeg, selv tyvende, tage mig af hans Besskyldning, for det gjælder ganske vist ogsaa om vort Forslag. Jeg skal i saa Henseende blot tage mig den Frihed at bemærke, at vi Gudskelov ere Mange om at dele Besskyldningens Byrde, og tillige erindre om, at den ærede Indenrigsminister er netop den, saavidt jeg mindes, der først er fremkommen med Rimeligheden af paa den Maade at udvide det gjorte Forslag, og jeg troer ikke, at den ærede Indenrigsminister pleer at modtage den Besskyldning, at han træder velerhvervede Rettigheder for nær.

Gram: Det er vist en feil Opsættelse.

J. Petersen: Ja, jeg kan ikke nægte, at det, jeg skal give min Samstemning til af disse Endringsforslag, det vil blive især Nr. 4 og Nr. 1, hvilke jeg slet ikke har Noget imod. Hvad den sidste Taler fremsførte med